

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/18/2026
Identifikačné číslo spisu:	4120209063
Dátum vydania rozhodnutia:	21.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4120209063.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Ivany Nemčekovej, v spore žalobcu X. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. právne zastúpený VESTENICKÁ & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Ševčenkova 5, Bratislava, IČO: 50 217 020, proti žalovanému P. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., právne zastúpený JUDr. Viktor Mlynek, Štúrova 43, Nitra, IČO: 53 109 538, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, konajúc o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Cob/110/2023-686 zo dňa 22.10.2025, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalovaný m á n á r o k voči žalobcovi na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“), rozsudkom č. k. 27Cb/39/2020-365 zo dňa 11.11.2022 rozhodol tak, že prvým výrokom zamietol návrh na prerušenie konania, druhým výrokom žalobu zamietol a tretím výrokom priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 13.07.2018 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, ktorou žalobca previedol na žalovaného obchodný podiel spoločnosti S - CENTRAL s. r. o., IČO: 36 552 097 (v čase podania žaloby pod obchodným menom S-HT Tradeing, s.r.o.).

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že vo veci nebolo sporné, že žalobca ako prevodca a žalovaný ako nadobúdateľ uzatvorili dňa 13.07.2018 Zmluvu o prevode obchodného podielu podľa § 115 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len “ObZ”), ktorou žalobca previedol obchodný podiel spoločnosti S - CENTRAL s. r. o. na žalovaného. Výkonaným dokazovaním súd prvej inštancie nezistil dôvodné pochybnosti o pravdivosti týchto skutkových tvrdení. Právne vec posúdil podľa § 137 písm. d), § 162 ods. 3, § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení

neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a § 1 ods. 1, 2, § 115 ods. 1, 2, 4 ObZ. Uviedol, že ustanovenie § 115 ObZ upravujúce zmluvu o prevode obchodného podielu, ani žiadny iný predpis neprípúšťa žalobu na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, pričom prípustnosť takejto žaloby netvrdil ani žalobca, a teda nie je splnený predpoklad meritórneho posudzovania dôvodnosti žaloby, teda či predmetná zmluva o prevode obchodného podielu je neplatná. S poukazom na túto skutočnosť žalobu zamietol.

Konanie na odvolacom súde

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 47Cob/110/2023-686 zo dňa 22.10.2025 rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že sa v zásade stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami. Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje v podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Z opísaných dôvodov právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva), a preto žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za neprípustný.

6. Ďalej odvolací súd uviedol, že odvolacím dôvodom nie je nevykonanie dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd vykonáva dokazovanie v prípade spornosti skutkových tvrdení za účelom náležitého zistenia skutkového stavu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nevykonaní navrhnutých dôkazov, keďže tie by mali význam iba v prípade, keby žaloba bola podľa hmotného práva prípustná. Výkonanie navrhnutých dôkazov v takomto prípade by bolo nehospodárne a ich vykonaním by nebolo možné zmeniť právny záver o neprípustnosti takejto žaloby.

7. Vo vzťahu k navrhnutým dôkazom, ktoré žalobca navrhoval vykonať v odvolacom konaní, odvolací súd uviedol, že boli odvolaciemu súdu predložené až po uplynutí lehoty na uplatnenie prostriedkov procesného útoku, a taktiež v deň verejného vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom, a teda na ne už odvolací súd prihliadať nemohol.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne a ako také ho podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

Dovolanie žalobcu

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie žalobca (ďalej aj len „dovolateľ“), prípustnosť ktorého odôvodnil podľa § 420 písm. c) a f) CSP.

10. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP odôvodnil nevykonaním navrhovaného dôkazného prostriedku (znalecký posudok) a následným nedostatočným odôvodnením tohto postupu v napadnutom rozsudku. Zároveň namietal nesprávny výklad ustanovenia § 137 písm. d) CSP, pričom uviedol, že právny záujem dovolateľa na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu je daný práve vlastníckou pozíciou dovolateľa.

11. Dovolateľ tiež samostatným podaním žiadal dovolací súd o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý odôvodnil pravdepodobnosťou svojho úspechu v dovolacom konaní.

12. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Konanie pred dovolacím súdom

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 1 CSP advokátom, skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

14. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

15. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady znátočnosti).

16. Podľa § 420 písm. c) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

17. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

19. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. c) a f) CSP

20. Na úvod, pre úplnosť a zrozumiteľnosť vymedzenia predmetu prieskumu v dovolacom konaní najvyšší súd uvádza, že dovolateľ síce v úvode odôvodňoval podanie dovolania podľa § 420 písm. c) a f) CSP, ale z obsahu dovolania vyplýva, že sa zameral len na dôvod uvedený v § 420 písm. f) CSP a dovolací dôvod podľa § 420 písm. c) CSP v odôvodnení dovolania viac neuviedol, ani sa ním žiadnym spôsobom nezaoberal. Preto sa dovolací súd obmedzil len na skúmanie splnenia podmienok prípustnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

21. Pre naplnenie prípustnosti dovolania z dovolateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP (vychádzajúc z obsahu dovolania) je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1) nesprávny procesný postup súdu, 2) tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ v rámci tohto dôvodu namietol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne, nakoľko odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a nevykonával navrhované znalecké dokazovanie. Namietal tiež nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý si podľa názoru dovolateľa nesprávne vyložil ustanovenie §

137 písm. d) CSP, keď žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu považoval za žalobu o určenie právnej skutočnosti práve podľa tohto ustanovenia. Podľa názoru dovolateľa, na takýto záver neboli splnené procesné podmienky a odvolací súd túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní taktiež neskúmal.

22. Dovolací súd uvádza, že podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 26/94 zo dňa 10.05.1994). Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP možno rozumieť aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť (nielen uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale dostatočných argumentov reagujúcich na relevantné námietky a tvrdenia strán zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom, viď napr. uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 419/2021 zo dňa 30.09.2021), nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddeľovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (pozri aj nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 120/2020 zo dňa 21.01.2021, body 37 až 41).

23. Ďalej dovolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré má tvoriť predmet vecno-právneho prieskumu v dovolacom konaní, má byť a priori preskúmateľné. To znamená, že má obsahovať dostatok dôvodov a ich vysvetlenie má byť zrozumiteľné, bez vnútorných rozporov, protirečení, má byť tiež koherentné s právnou úpravou, konzistentné vzhľadom na posudzovaný skutkový a právny stav vo veci a v neposlednom rade presvedčivé. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a stylistické hľadiská. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorým podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, môže byť stručnejšie. Aj pri stručnejších dôvodoch je však podmienkou pre naplnenie práva na spravodlivý súdny proces zrozumiteľnosť a celková presvedčivosť týchto dôvodov.

24. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 46/05 zo dňa 29.06.2005). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 76/07 zo dňa 06.12.2007).

25. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa v celom rozsahu i s jeho odôvodnením. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí pritom jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu. Odvolací súd spravidla v takomto svojom rozhodnutí preberá skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Takýto postup reaguje na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvej inštancie, kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú sporovým stranám známe podania, známe napadnuté rozhodnutia (rozsudok alebo uznesenie) a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

26. Z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP vyplýva, že súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca

domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27. Podľa § 393 ods. 2, 3 CSP, v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 CSP tým nie sú dotknuté.

28. To znamená, že odvolací súd v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, sa môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Platí však aj to, že odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozhodnutia obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

29. Dovolací súd tak posúdil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu komplexne aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spĺňa všetky predpoklady pre zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle vyššie uvedených zákonných požiadaviek. Ak by sa aj rozhodnutie javilo stručnejšie v niektorých reakciách odvolacieho súdu na námietky žalovaného, nemožno konštatovať, že by táto stručnosť dosiahla intenzitu porušenia práva na spravodlivý súdny proces.

30. Po preskúmaní veci v kontexte zohľadnenia práva na spravodlivý proces, dovolací súd dospel k záveru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nepresvedčivé a nepreskúmateľné a spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. V dôvodoch svojho rozsudku odvolací súd uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalobcu, vyjadrenie žalovaného, zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov sporových strán, tiež sa vysporiada s podstatnými odvolacími námietkami. Odvolací súd jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, konštatujúc, že záver súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby je vecne správnym.

31. K námietke dovolateľa, že odvolací súd neposudzoval splnenie procesných podmienok na postup podľa § 137 písm. d) CSP dovolací súd uvádza, že podľa názoru dovolateľa, oba sudy pochybili, keď posúdili žalobu na určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti. Dovolateľ pritom poukazoval na judikatúru najvyššieho súdu platnú do účinnosti CSP. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na ods. 8.1. a 8.2. rozsudku odvolacieho súdu, kde sa odvolací súd s totožnými námietkami podrobne vysporiadal. Navyše, neušlo pozornosti dovolacieho súdu, že pokiaľ sa žalobkyňa žalobou mienila znovu dostať k obchodnému podielu v spoločnosti IČO: 36 552 097, tak táto bola dňom 23.5.2025 ex offio vymazaná z obchodného registra z čoho je zrejmá aktuálne úplná absencia právneho záujmu na podanej žalobe.

32. Vo vzťahu k dovolacej námietke, že odvolací súd nevykonal navrhovaný dôkaz (znalecký posudok), dovolací súd uvádza, že sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, keď uviedol, že dovolateľ nad rámec vyjadrení v odvolacom konaní podal deväť podaní, vrátane podania zo dňa 21.10.2025 podaného krátkou cestou odvolaciemu súdu pred verejným vyhlásením rozsudku. Odvolací súd sa s uvedenou skutočnosťou v napadnutom rozhodnutí vysporiadal, keď uviedol, že prostriedky procesného útoku, ktoré neboli použité pred súdom prvej inštancie možno uplatniť najneskôr v lehote na vyjadrenie k

odvolaniu, a preto súd nemohol po uplynutí všetkých zákonných lehôt na podania predložené do spisu prihliadať. Taktiež uviedol (vo vzťahu k nevykonaniu dokazovania na súde prvej inštancie), že dokazovanie pred súdom prvej inštancie by malo význam v prípade, ak by žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 13.07.2018 bola podľa hmotného práva prípustná. Keďže žaloba prípustná nie je, vykonanie navrhovaných dôkazov súdom prvej inštancie by bolo v danej veci nehospodárne, predĺžilo by súdny spor a v konečnom dôsledku neovplyvnilo právny záver o neprípustnosti žaloby. Uviedol, že preto súd prvej inštancie postupoval procesne správne. Odvolací súd taktiež správne uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový stav a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkom konania.

33. Dovolací súd uvádza, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva naplnenie požiadavky riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdov nižších inštancií, ako aj skúmanie splnenia podmienok na právne posúdenie veci v zmysle § 137 CSP, keď súdy v priebehu konaní postupovali plne v súlade s účelom ich rozhodovania sporu medzi žalobcom a žalovaným za primeranej aplikácie zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplývajúcej z Ústavy SR a Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv (ďalej aj „Dohovor“).

34. Dovolací súd pripomína, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov (uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 22/04 zo dňa 30.01.2004) a ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 50/04 zo dňa 03.03.2004).

35. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že rozhodnutie súdu, iné ako strana v konaní očakáva, resp. nesúhlas s rozhodnutím súdu, nie je a priori porušením práva na spravodlivý proces, ani princípu legitímneho očakávania rozhodovania súdu, ako ani princípu samotnej právnej istoty. Nemožno totiž stotožňovať právo na súdnu ochranu s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 4/94 zo dňa 19.01.1994, II. ÚS 3/97 zo dňa 19.03.1997, I. ÚS 204/2010 zo dňa 27.05.2010).

36. Účelom dovolania ako výnimočného opravného prostriedku je v danom prípade podľa vymedzenia daného dovolaním (§ 440 CSP) identifikovať a napraviť zistené procesné pochybenia (vady zmätočnosti) najzávažnejšieho charakteru, dosahujúce až ústavnoprávny rozmer. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, že došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu skutočne došlo. Navyše, pokiaľ dovolateľ v dovolaní z hľadiska dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP výslovne namietal aj nesprávne právne posúdenie, t. j. výklad § 137 písm. d) CSP, tak dovolací súd poukazuje na to, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (rozhodnutie R 24/2017). Najvyšší súd dlhodobo judikuje, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď primerane rozhodnutia R 54/2012, 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

37. S poukazom na uvedené dovolací súd nevzhliadol taký nedostatok v argumentácii odvolacieho súdu, ako aj v konaní predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozsudku, ktoré by malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces tak, ako to namietal dovolateľ. Dôvod, na základe ktorého rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, odvolací súd podrobne vysvetlil a zrozumiteľne zdôvodnil. Rozsudok odvolacieho súdu obsahuje dostatočnú argumentáciu k relevantným odvolacím námietkam žalobcu a nie je ho možné považovať za nedostatočne odôvodnený, resp. prekvapivý. Námietka nevykonania navrhnutého dôkazu odvolacím súdom je nedôvodná, preto v posudzovanom prípade nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá by znamenala porušenie

práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, a preto dovolanie žalobcu ako nedôvodné podľa § 447 písm. f) CSP odmietol.

38. Dovolateľ na záver žiadal dovolací súd o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku podľa § 444 ods. 1 CSP, pretože podľa jeho názoru sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa a to pravdepodobnosť úspechu v dovolacom konaní.

39. Pokiaľ dovolateľ navrhoval odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku, ktorý (návrh) najvyšší súd posúdil podľa obsahu ako návrh na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozsudku podľa § 444 ods. 2 CSP, dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre vyhovieť návrhu v zmysle ustanovenia § 444 ods. 2 CSP, a preto v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup je udržateľný z ústavnoprávneho hľadiska (mutatis mutandis uznesenia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 158/2022 zo dňa 23.03.2023, sp. zn. IV. ÚS 442/2022 zo dňa 20.09.2022).

40. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nebolo zistené splnenie podmienok prípustnosti dovolania podaného dovolateľom z dôvodov vyvodzovaných z § 420 CSP (vady zmätočnosti), dovolací súd v celom rozsahu dovolanie odmietol (§ 447 písm. f) CSP) bez toho, aby sa zaoberal posúdením vecí vo vecno-právnej rovine.

41. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalovanému rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.